

Daniel Kitabı - Numara Yüz Yirmi İki

Gerçeğin açığa çıkışı: Daniel'in 11. bölümü boyunca bir yolculuk ve Tanrı halkının sarsılması

Jeff Pippenger
2024-03-07

1989'da, "sonun zamanı"nda, Daniel kitabının on birinci bölümünün kırktan kırk beşe kadar olan ayetlerinin ışığı açığa çıkarıldığında, hakikat düşmanları bir direnç ortaya koydu; bu direnç, Daniel kitabındaki o pasajın temel öncüllerini savunmak üzere Tanrı'nın hakikatleri açığa çıkarmasına imkân sağladı ve bu öncüller daha sonra Şeytan'ın saldırılarının konusu ve odağı hâline geldi. O tarihte hakikat ile hata üzerindeki bu çekişme, açığa çıkarılmış bilgiyi daha da artıracak ve ardından yeryüzü tarihinin son neslini sınyacak bazı peygamberlik kurallarını belirlemek için Kutsal Ruh tarafından kullanıldı. Biz "peygamberliğin üçlü uygulamalarını" ele alıyor ve o geçmiş günlerde Şeytan tarafından ortaya konan direnç sürecinden açığa çıkarılan birincil bir kural olarak bu uygulamaları tanımlıyoruz. Bu tartışmalı süreç, Kardeş White tarafından "sarsıntı" olarak tanımlanmaktadır.

"Dikkatim Tanrı'nın halkı arasındaki takdirine çevrildi ve Hristiyan olduklarını söyleyenler üzerinde işleyen arıtcı, temizleyici süreçle yapılan her sınamanın bazılarının cüruf olduğunu ortaya koyduğu bana gösterildi. Saf altın her zaman görünmez. Her dinî krizde bazıları ayartıya düşer. Tanrı'nın sarsıntısı kalabalıkları kuru yapraklar gibi savurur. Refah, iman sahibi olduğunu söyleyenlerin kalabalığını çoğaltır. Sıkıntı ise onları kiliseden ayıklar. Bir sınıf olarak, ruhları Tanrı'da sebatkâr değildir. Bizden olmadıkları için bizden ayrılırlar; çünkü söz yüzünden sıkıntı ya da zulüm ortaya çıktığında çoğu tökezler." Tanıklıklar, cilt 4, 89.

"Sarsıntı", gerçeğin mührü Yahuda oymağından Aslan tarafından açıldığında ve ardından sunulduğunda ortaya çıkar.

"Gördüğüm sarsıntının ne anlama geldiğini sordum ve bunun, Laodikyahlılara yönelik Gerçek Tanık'ın öğüdüyle ortaya çıkarılan dosdoğru tanıklık tarafından meydana getirileceği bana gösterildi. Bu, bunu kabul edenin yüreği üzerinde etkisini gösterecek ve onu sancağı yüceltmeye ve dosdoğru gerçeği açıkça ilan etmeye yöneltecektir. Bazıları bu dosdoğru tanıklığa tahammül etmeyecek. Buna karşı ayağa kalkacaklar ve işte bu, Tanrı'nın halkı arasında bir sarsıntıya yol açacak." Early Writings, 271.

"Hakikat"ın ortaya konması her zaman bir sarsıntıya yol açar ve 1989'da mührü açılan hakikat de tam olarak bunu yaptı. Hakikate karşı gösterilen direnişin yararlarından biri, 1989'u izleyen yıllar boyunca bilginin artışını tesis etmek için bir dizi kuralın geliştirilmesiydi. Kuralların geliştirilmesi, Milleritler dönemindeki bir dizi kuralın gelişimiyle paraleldi. Kutsal Kitap peygamberlik sözlerinin tüm üçlü uygulamaları, son günlerin olaylarının açıklığa kavuşmasına katkıda bulunur.

Roma ve Babil'in üçlü uygulamaları, Pazar günü yasası krizi tarihi boyunca kadının bindiği ve hükmettiği canavarla olan ilişkisini ortaya koyar; bu aynı zamanda Tanrı'nın Babil'in fahişesi

üzerine yürütücü yargısının tarihidir.

“Antlaşmanın Elçisi’nin yolunu hazırlayan haberci”nin ve “İlyas”ın üçlü uygulamaları, son günlerde merhamet kapısının kapanışını örnekleyen iki dönemdeki işi ve mesajı tanımlar. Birinci dönem, Vahiy on sekizinci bölümün ilk sesiyle başlar; bu, Laodikya Adventizmi için yaşayanlar üzerindeki araştırmacı yargının başlangıcını temsil eder. Son dönem ise Vahiy on sekizinci bölümün ikinci sesiyle başlar; bu da Babil’in fahişesi üzerine icraî yargıyı temsil eder.

Roma ve Babil’in üçlü uygulamaları, Tanrı’nın son gün halkının dış tarihini temsil ederken, İlyas’ın ve yolu hazırlayan habercinin üçlü uygulamaları, Tanrı’nın son gün halkının iç tarihini temsil eder. Üç Bela’nın üçlü uygulaması, birlikte yargının kapanış safhasını temsil eden iki dönemin her ikisine de uzanan mesajı tanımlar; bu safha Tanrı’nın eviyle başlar ve ardından Tanrı’nın evinin dışındakiler üzerine gelir. Üç Bela, İslam’ın geç yağmurun mesajı olduğunu ve ayrıca bütün insanlığa güneşe tapınmayı zorla dayatanlar için Tanrı’nın kullandığı bir yargı aracı olduğunu ortaya koyar. Yargının kapanışı, hem O’nun dinden dönmüş kilisesi hem de kilisesinin dışındaki kötüler üzerinde “Tanrı’nın öç alma günleri”ni temsil eder.

İsa, Nasıra’daki kilisede hizmetine ilk başladığında, Tanrı’nın öç alma zamanının belirlenmesini de içeren hizmetini, mesajını ve işini tanımlamak için Yeşaya’nın altmış birinci bölümünü kullandı. Onun hizmeti, mesajı ve işi, yüz kırk dört binin hizmeti, mesajı ve işi için öncül bir örnek oluşturdu; çünkü onlar peygamberlik uyarınca Kuzu nereye giderse onu izlerler.

Rab Tanrı’nın Ruhu üzerimdedir; çünkü Rab beni müjdeyi alçakgönüllülere duyurmam için meshetti; yüreği kırık olanları sarmak, tutsaklara özgürlüğü ilan etmek ve bağlı olanlara zindanın kapılarının açıldığını bildirmek için beni gönderdi; Rab’bin lütuf yılını ve Tanrımızın öç alma gününü ilan etmek, yas tutanların tümünü avutmak; Siyon’da yas tutanlara kül yerine güzellik, yas yerine sevinç yağı, hüznün ruhu yerine övgü giysisi verilmesini sağlamak; böylece Rab yüceltilsin diye Rab’bin diktiği doğruluk ağaçları diye anılsınlar. Eski harabeleri yeniden inşa edecekler, önceki viraneleri ayağa kaldıracaklar ve birçok kuşağın viraneye çevirdiği kentleri onaracaklar. Yabancılar sürülerinizi güdecek, yabancıların oğulları çiftçileriniz ve bağcılarımız olacak. Ama siz Rab’bin kâhinleri diye adlandırılacaksınız; insanlar size Tanrımızın hizmetkârları diyecek; ulusların zenginliğiyle beslenecek, onların görkemiyle övüneceksiniz. Yeşaya 61:1-6.

İsa vaftizinde meshedildi ve o yol işareti, son günlerdeki geç yağmurun dökülüşünün Milleritlerin tarihiyle simgelenmiş olduğunu fark edenlerin üzerine Kutsal Ruh’un meshinin inmeye başladığı tarih olan 11 Eylül 2001’i temsil eder; Milleritlerin tarihi ise, Yeremya’nın eski yollarına döndüklerinde yüz kırk dört binin yeniden inşa edeceği eski harap yerlerdi.

1888’deki isyandan gelen Mesih’in doğruluğu mesajı yeniden şimdiki hakikat oldu; ve 1888’deki isyandan gelen bu mesaj, kırık kalpleri sarmaya gücü olan, fakat görmeye gözleri olup da algılamayan ve işitmeye kulakları olup da anlamayanların katı yüreklerini açmaya güçsüz olan müjdeydi. 1888’deki isyandan gelen Mesih’in doğruluğu mesajı ayrıca Laodikya’ya yönelik mesajdı; günahın tutsaklarının zindan kapısını açmak için, hiç kimsenin açamayacağı kapıları açmaya ve hiç kimsenin kapatamayacağı kapıları kapatmaya gücü olan O’nun tarafından yeniden

getirildi.

11 Eylül 2001'de, o müjdeleri sunmakla görevlendirilenler, Rab'bin kabul yılını ve Tanrı'nın intikam gününü de ilan etmekle yükümlüydüler. Rab'bin kabul yılı da o zaman başladı ve O, ABD'de yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasıyla birlikte gelecek olan Tanrı'nın intikam gününe kadar, bir Laodikyalının tövbesini kabul etmeye tamamen isteklidir. O zaman, kendi ziyaret zamanını tanımayı reddeden bir kilisenin üzerinde O'nun intikamı açığa çıkacak ve aynı anda Babil'in fahişesi üzerindeki aşamalı yargı başlayacaktır.

O'nun kabul gününde, O, yas tutanların hepsini teselli edeceğine söz verir ve Yeruşalim'de yas tutanlar Hezekiel'in dokuzuncu bölümünde tasvir edilir. Onların tesellisi, Tesellici tarafından, üzerlerine dökülen geç yağmur mesajını kabul etmeleri aracılığıyla sağlanır. Ama yalnızca yağmuru tanırırsa. Tesellici'ye sahip olduklarında ve "çizgi üzerine çizgi" yöntemiyle —Yeşaya'daki pasajda, kutsal tarihin harap oluşunu temsil eden bir peygamberlik çizgisini bir ıssızlığı tasvir eden başka bir peygamberlik çizgisinin üzerine yerleştirme işi olarak resmedilen— eski harabeleri yeniden inşa etme görevini yerine getirdiklerinde, bu işte birçok kuşağın yıkıntılarını ayağa kaldırır. O zaman "yabancılar", yabancıların görmesi için sancak gibi yükseltilen o yas tutanlara karşılık verecekler.

Mesih'in işini ve hizmetini ilan edişi, Yeşaya kitabının altmış birinci bölümünde ortaya konduğu üzere, yüz kırk dört binin işi ve hizmetidir. O iş, kutsal reform hareketlerinde tasvir edilmiştir ve 1989'da, daha önceki tüm "sonun zamanları"nın önceden simgelediği "sonun zamanı" geldi. Nasıl ki tek bir ayet, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayeti, Millerci hareketin temeli ve merkezi sütunu olarak tanımlandıysa, Future for America hareketinin temeli ve merkezi sütunu olan ayet, Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkıncı ayetidir. Millerciler için, merkezi sütunun ışığı Ulai Nehri görünümünün ışığı olarak temsil edildi ve Future for America hareketi için merkezi sütunun ışığı Hiddekel Nehri görünümünün ışığı olarak temsil edildi.

"Daniel'in Tanrı'dan aldığı ışık özellikle bu son günler için verilmişti. Şinar'ın büyük nehirleri olan Ulai ve Hiddekel'in kıyılarında gördüğü görüşler şimdi gerçekleşme sürecindedir ve önceden bildirilen bütün olaylar yakında gerçekleşecektir." Testimonies to Ministers, 112.

İki nehirle temsil edilen her iki görünümün ışığı birbiriyle bağlantılıdır ve son günlerde gerçekleşir. Aralarındaki "bağ", insanî olan ile ilahî olanın birleşimini temsil eder; bu da, insanlık ilahîyle birleştiğinde günah işlemez bağlamında, Bayan White'ın defalarca Mesih'in mesajı olarak tanımladığı şeydir. İki nehir tam da bu bağı temsil eder.

Kusursuz itaattan daha azı, Tanrı'nın istediği standardı karşılayamaz. O, buyruklarını belirsiz bırakmamıştır. İnsanı Kendisiyle uyum içine getirmek için gerekli olmayan hiçbir şeyi emretmemiştir. Günahkârlara O'nun karakter idealini göstermeli ve onları Mesih'e yöneltmeliyiz; çünkü bu ideale ancak O'nun lütfuyla ulaşılabilir.

Kurtarıcı, insanlığın zayıflıklarını üzerine aldı ve günahsız bir yaşam sürdürdü; ta ki insanlar, insan tabiatının zayıflığı yüzünden üstesinden gelemeyecekleri korkusuna kapılmasınlar. Mesih, bizi 'ilahi tabiatın paydaşları' yapmak için geldi ve O'nun yaşamı, insanlığın ilahi olanla birleştiğinde günah işlemeyeceğini ilan eder.

Kurtarıcı, insana nasıl galip gelebileceğini göstermek için galip geldi. Şeytan'ın bütün ayartmalarına Mesih, Tanrı'nın sözüyle karşı koydu. Tanrı'nın vaatlerine güvenerek, Tanrı'nın buyruklarına itaat etmek için güç aldı ve ayartıcı hiçbir üstünlük sağlayamadı. Her ayartmaya cevabı şuydu: 'Yazılmıştır.' Böylece Tanrı bize, kötülüğe direnmemiz için sözünü vermiştir. Son derece büyük ve değerli vaatler bizimdir; öyle ki, bunlar sayesinde 'şehvet yüzünden dünyada bulunan yozlaşmadan kaçmış olarak tanrısal doğaya ortak olabilelim.' 2. Petrus 1:4.

Ayartılan kişiye, koşullara, kendi zayıflığına ya da ayartının gücüne değil, Tanrı'nın sözünün gücüne bakmasını söyleyin. Onun tüm gücü bizimdir. Mezmurcu şöyle der: "Sözünü yüreğimde sakladım ki Sana karşı günah işlemeyeyim." "Dudaklarının sözüyle kendimi yok edenin yollarından sakındım." Mezmurlar 119:11; 17:4. Şifa Hizmeti, 181.

1798 ve 1989 yıllarında bilginin artışı, Tanrı'nın peygamberlik Sözü'nün mühürünün açılmasını temsil ediyordu. O'nun Sözü, O'nun galip geldiği gibi galip gelme gücünü sağlar ve "O'nun yaşamı, tanrısallıkla birleşen insanlığın günah işlemediğini ilan eder." Ulai Nehri'nin görünümü, O'nun görünüşüne ilişkin marah görümüdür; bu, iki bin üç yüz gün peygamberliğiyle temsil edilir. Hiddekel Nehri'nin görünümü ise peygamberlik tarihinin chazon görümüdür; bu da iki bin beş yüz yirmi yıl peygamberliğiyle temsil edilir. Marah görümü tanrısallığı, chazon görümü ise insanlığı temsil eder.

Eski Şinar'ın iki nehri olan Ulai ve Hiddekel — ya da bugün Dicle ve Fırat olarak bilinenler — eninde sonunda Irak'ın güneyindeki Şattü'l Arap su yolunda birleşir ve Şattü'l Arap da ardından Basra Körfezi'ne dökülür. İsa, ruhsal olanı temsil etmek için fiziksel ve doğal olanı kullanır; şu anda gerçekleşmekte olan iki nehirle ilişkilendirilen görümler, denize yolculuklarının sonuna yaklaşırken meydana gelen insani olan ile ilahi olan arasındaki bir bağlantıyı temsil eder. Bu hakikat, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on üç ve on dördüncü ayetlerindeki iki görüyle temsil edilen iki peygamberlik sözünün başında ortaya konur. Görülerden biri sorudur, diğeri yanıtır ve mantıken birbirinden ayıramazlar.

Mabedin ve ordunun ayaklar altına alınmasını belirleyen insanlığa ilişkin görüm MÖ 677 yılında başladı; Mesih'in ortaya çıkışını belirleyen tanrısallığa ilişkin görüm ise MÖ 457 yılında başladı. Tanrısallık ile insanlık arasındaki bağ, iki görümün iki başlangıç noktasını birbirine bağlayan iki yüz yirmi yıllık süreyle temsil edilir. İki yüz yirmi, "insanlığın tanrısallıkla bağı"nın bir simgesidir ve ayrıca 1798'de zamanın sonunda gerçekleşen bilgi artışı ile 1989'da zamanın sonunda gerçekleşen bilgi artışı arasındaki bağla da temsil edilir.

1798'de bilginin artışından kaynaklanan resmîleştirilmiş mesaj, ilk kez 1831'de Miller tarafından sunuldu (ve ardından 1833'te Vermont Telegraph gazetesinde yayımlandı). 1831, 1611 yılında yayımlanan Kral James İncili'nin üzerinden iki yüz yirmi yıl sonradır. Kral James İncili, Eski ve Yeni Ahit'ten oluşan iki parçalı bir metni temsil ediyordu. Bu iki yüz yirmi yılın başlangıcı ve bitişi, ilahî bir yayını beşerî bir yayımla "birbirine bağladı". Beşerî yayının bilgisi, 1798'de sonun vaktinde mühürü açılan ilahî ışıktan türetilmişti ve ardından 1831'de onu yayımlamaya başlayan bir insanın çalışması aracılığıyla resmîleştirildi. Bu, ilahî mühürlü bir mesaja sahip ilahî bir yayındı; daha sonra insanlık tarafından mühürü açıldı ve akabinde bir insan aracı tarafından sunuldu. Tanrı'nın sözünde "publish" diye çevrilen İbranice kelime şu anlamlara gelir: seslenmek,

feryat etmek (birine), (ünlü) olmak, misafir, davet etmek, anmak, ad (vermek), vaaz etmek, ilan etmek, beyan etmek, yayımlamak. Miller mesajını 1831'de yayımlamaya başladı, ardından 1833'te Vermont Telegraph'ta kelimenin tam anlamıyla yayımlandı.

1989'daki bilginin artışından türeyen resmileştirilmiş mesaj, ilk kez 1996'da (The Time of the End dergisinde) yayımlandı; bu, 1776'da yayımlanan Bağımsızlık Bildirgesi (ve ardından 1789'da Amerika Birleşik Devletleri Anayasası) olarak bilinen iki kutsal belgenin yayımlanmasından iki yüz yirmi yıl sonraydı. İki yüz yirmi yılın başlangıcı ve sonu, ilahiyeti insanlıkla bağlar ve bunu, 1776'da başlayan iki ilahi belgenin yayımlanması aracılığıyla yapar. Daniel Kitabı, 1989'da zamanın sonunda mühürleri açıldığında, bir insan aracının çalışmasıyla ortaya konmuş olan resmileştirilmiş mesaj 1996'da yayımlandı. Sıralama şuydu: önce ilahi bir yayımlama, sonra bir mühür açılması ve ardından insan eliyle bir yayımlama.

Her iki zamanın sonu döneminde de hakikatin üç adımı belirlenir. İkisi de ilk adım olarak ilahi bir yayımla başlar ve son adım, ilahi bir mesajı açıklayan insan kaynaklı bir yayındır. Orta adım, Yahuda oymağının Aslanı'nın o belirli tarihsel dönem için ilahi mesajın mührünü açtığı ve ardından, mührü açılan ilahi belgeden açığa çıkan ışığı toplamak üzere bir insan aracını seçtiği zamandır. Mühür açıldığında, bilginin artışını anlamayan kötülerde isyan tezahür eder. Bu nedenle, ilahi bir yayımla İbranice alfabesinin ilk harfiyle temsil edilir; bilginin artışı, isyanın tezahür ettiği on üçüncü harfle temsil edilir; ve o tarih için özel ilahi mesajın insan kaynaklı yayını İbranice alfabesinin son harfiyle temsil edilir; birlikte ele alındıklarında bu üç harf "hakikat" anlamına gelir.

Şu anda gerçekleşme sürecinde olan Ulai ve Hiddekel Nehirleri'ne ilişkin görüşler, son günlerde her iki nehirden gelen bilgideki artışın, insanlıkla birleşmiş tanrısallığın günah işlemediğini kanıtlamak üzere birleştiğini gösterir. Daniel, 1844'te iki bin üç yüz yıllık peygamberliğin sonunda Mesih'in görünüşünü temsil eden görümü Ulai Nehri kıyısında aldığını bildirdi.

Bir görüş gördüm; gördüğümde, Elam ilindeki Şuşan sarayındaydım; yine görüşümde, Ulay ırmağının kıyısında idim. Daniel 8:2.

Daniel, Hiddekel Nehri kıyısında idim, iki bin beş yüz yirmi yıllık peygamberlik tarihine ait görüşümü temsil eden görüşümü aldığını bildirdi.

Ve birinci ayın yirmi dördüncü gününde, Hiddekel denilen büyük ırmağın kıyısında idim. Daniel 10:4.

Gabriel daha sonra on dördüncü ayette Hiddekel Nehri'nin chazon görüşünün amacını belirledi.

Şimdi sana, halkının son günlerde başına neler geleceğini anlamak için geldim; çünkü bu görüşüm daha ilerideki günler içindir. Daniel 10:14.

Ulai Nehri'nde verilen görüşüm, Mesih'in 22 Ekim 1844'te aniden kendi mabedine geldiğinde "tecelli edişini" (ilahlılığını) gösterir. Bu, o tarihte "ilahlılığın" Milleritlerin (insanlığın) mabedine girmesini temsil ediyordu; çünkü Kefaret Günü, yani "bir olma" günü, ilahlığın insanlıkla birleşimini temsil eder. Hiddekel Nehri'nde verilen görüşüm ise son günlerde Tanrı'nın halkının (insanlığın) neyle karşılaşacağını bildirir.

“görünüş” görümünün başlangıcı MÖ 457 yılıydı. MÖ 677'de başlayan mabedin ve ordunun çöğnenmesini tanımlayan peygamberlik döneminden iki yüz yirmi yıl sonraydı. İki görümün başlangıç noktasında birbirine bağlanmış olan iki yüz yirmi yılın sonu, Habakkuk 2:20'de de Harika Dilbilimci olan Harika Sayıcı tarafından işaretlenmişti.

Ama Rab kutsal tapınağındadır; bütün dünya onun önünde sussun. Habakkuk 2:20.

Başlangıçta iki kehanetin başlangıç noktalarıyla temsil edilen insanlık ile tanrısallık arasındaki bağ, onların ortak sonlarında, tanrısallığın, 1798'de zamanın sonunda başlayıp kırk altı yıl sonra 22 Ekim 1844'te sona eren kırk altı yıllık dönem boyunca inşa ettiği tapınağa ansızın gelişini betimleyen bölüm ve ayet tarafından belirlendi.

Siz Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu ve Tanrı'nın Ruhu'nun içinizde yaşadığını bilmiyor musunuz? Tanrı'nın tapınağını kim kirletirse, Tanrı onu yok edecektir; çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz. 1. Korintliler 3:16, 17.

22 Ekim 1844'te, "görünüş" görümüne uygun olarak, Habakkuk Rab'bin kutsal tapınağında olduğunu tespit etti. O, iki bin beş yüz yirmi yıl boyunca yıkılmış ve ayaklar altına alınmış olan tapınağı kırk altı yılda yeniden inşa etmişti.

Ona de ki: “Orduların Rabbi şöyle diyor: İşte adı Filiz olan adam; bulunduğu yerden filizlenecek ve Rab'bin Tapınağını kuracak. Evet, Rab'bin Tapınağını o kuracak; yüceliği taşıyacak, tahtına oturup hükmedecek; tahtında bir kâhin olacak ve ikisi arasında esenlik öğüdü olacak.” Taçlar Helem'e, Tobiya'ya, Yedaya'ya ve Zefanya oğlu Hen'e, Rab'bin Tapınağında anı olarak kalacaktır. Uzakta olanlar gelip Rab'bin Tapınağında inşa edecekler ve Orduların Rabbi'nin beni size gönderdiğini anlayacaksınız. Tanrınız Rab'bin sesine özenle itaat ederseniz bu böyle olacaktır. Zekeriya 6:12-15.

Yuhanna 2:20'de, Mesih tapınağı temizledikten sonra—Sister White'a göre bu, tıpkı 22 Ekim 1844'te olduğu gibi Malaki kitabının üçüncü bölümünün yerine gelmesiydi—Antlaşmanın Elçisi ansızın kendi tapınağına geldi.

İsa onlara cevap verip dedi ki: “Bu tapınağı yıkın, ben de üç günde onu yeniden kuracağım.” Bunun üzerine Yahudiler, “Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı; sen onu üç günde mi kuracaksın?” dediler. Oysa o, kendi bedeninin tapınağından söz ediyordu. Yuhanna 2:19-20.

Malaki üçüncü bölümün gerçekleşmesi olarak, Mesih, hizmetinin başlangıcında Yuhanna ikinci bölümde tapınağı temizlediğinde ansızın kendi tapınağına geldi; bu, tipolojik olarak 22 Ekim 1844'ü temsil ediyordu. Mesih'in Yuhanna ikinci bölümde tapınağı temizlemesi ve 22 Ekim 1844, Malaki üçüncü bölümün bir gerçekleşmesiydi. Yuhanna ikinci bölüm yirminci ayette, insan tapınağının kırk altı yılda inşa edildiği, tanrısallık tapınağın ise üç günde yükseltildiği bize bildirilir. İnsan tapınağı ancak tanrısallık ansızın içine geldiğinde, Habakkuk'un “kutsal tapınağı” olur; nitekim 22 Ekim 1844'te böyle olmuştur; çünkü tanrısallık insanlıkla birleştiğinde günah işlemez. Şinar'ın iki büyük nehrine ilişkin görüşler, insanlık tanrısallıkla birleştiğinde günah işlemez gerçeğini temsil eder.

Bir sonraki makalede Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkinci ayetine dair incelememize devam edeceğiz.

Siz de, yaşayan taçlar olarak, ruhsal bir ev ve kutsal bir kâhinlik olarak bina ediliyorsunuz; İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın kabul ettiği ruhsal kurbanlar sunmak için. 1. Petrus 2:5.